

> הבלוג של shahf11

13 ביוני 2008, 2:38

חיה בסרט(ן)

הסרט שלי השנה: סרטן השד. האמונה שלי: השד לא נורא כל כך.

מי פה המבוגר האחראי?

פורסם ב21 במאי 2008, 19:33 **בכללי**

הקטנה בת שש. טוב, שש וחצי. כך שברור לכל שהיא עוד ילדה. מה ילדה? ילדונת. רק אתמול היא נולדה בעצם, או שלשום. בכל אופן זה קרה ממש לא מזמן.

אנחנו פוסעות מעדנות בין חלונות הראווה בקניון זה או אחר, או סתם בין חנויות בעיר המחוז. את עיניי החמדניות צדים כל מיני אובייקטים ראויים לרכישה. "היי תראי איזו שמלה יפיופה". אני מתלהבת. ואילו הקטנה מושכת בידי, "נו, בואי כבר". נכנסות לחנות צעצועים "אולי אקנה לך את המשחק הזה?" אני שואלת שוב (בהתלהבות אלא מה?). והקטנה מנענעת בראשה ומסמנת לי לבא איתה לצד.

"את לא חושבת שאת מגזימה?" היא נוזפת בי. "מה???" אני מתממת. "את מבזבזת יותר מידי כסף". כך היא בלחש (כדי לא לבייש אותי אולי? או את עצמה?)

כן, זו מערכת היחסים ביננו. אני נוטה אחרי משאלות ליבי. והיא מהווה את כל ההיגיון השפוי.

ליום הולדתה שאלה אותה סבתא מה היא רוצה ליום ההולדת. "לא חסר לי כלום" היא ענתה. לאחר שכנועים התרצתה "דילגית". סבתא המומה מהדבר הלא ברור הזה משכנעת אותה למשהו גדול, משמעותי. בכל זאת יומולדת...

אז גם כדור. מסכמת הקטנה את העניין. שכן, כזאת היא יודעת להנות מכל דבר קטן ולמצא בו עניין. כך גם מצדף שמצאנו בים. או מאבן שמצאה בחצר.

כשהייתה בת שנתיים בדיוק. הורתה לי לקנות לה תחתונים. "אני מורידה את הטיטול" פסקה באופן חד משמעי. לא חשבתי אפילו לערער על הקביעה הפסקנית. ורכשתי מספר תחתונים שיהיה... באותו יום הורידה את הטיטול. וזהו. מן ילדה נחושה ודעתנית. לוקחת אחריות על חייה.

הילדה גם יצירתית להחריד. כל בקבוק, כל שקית מהווים בעבורה פוטנציאל ליצירה כלשהיא. היא מדביקה וגוזרת, מציירת מכיירת ועוד ידה נטויה. לפעמים... אני חוטאת בחטא הסדר המוגזם ואז נטיית ליבי היא לזרוק חלק מ"האשפה" שבחדרה. רק שזכרונה חד כזכרונה של זקנה מרירה ונקמנית. "איפה גלילי נייר הטואלט?" היא תבדוק איתי כשתשים לב. "מה עשית עם בקבוק המיץ?". בלית ברירה אני נאלצת להודות שהשלכתי... שקט הס מושלך בבית. ואני מאושרת שניצלתי מהטפת מוסר. אך היא מיד מגיעה. ובסבלנות רבה היא מסבירה לי שלא רק שפגעתי באיכות הסביבה (השלכתי בעוונותי את הבקבוק לפח - סליחה עולם!!!) אני פוגעת בה. כן, כן, גם היא חושבת שצריך לזרוק חלק מהדברים שלי. אז מה? צודקת - כרגיל.

אני צריכה להזהר באמירות חינוכיות שאני משלחת לחלל האויר. שכן, אחר כך הן שבות אלי כבומרנג. למשל, אני בעצלנות רבה אומרת לה שממש כדאי מקלחת. וביודעי שהיא ילדה אקולוגית ושומרת סביבה אני משכנעת אותה שכן יטב לכנרת. לא נבזבז הרבה מים כמו שנבזבז באמבט.

היא משתכנעת. ואני מחייכת לעצמי בסיפוק. 1:0 כלומר, הצלחתי ל"סדר" אותה. אך ביום אחר, בו אני מציעה לה להשתכשך להנאתה באמבט כאילו הייתה ברווז. וזאת כדי שאוכל לבהות בחלל סתם כך. היא מיד מזכירה לי את הכנרת. ושוב נוזפת בי.

האם הגולם קם על יוצרו???